

XIII Sobota okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Mt 9,14-17): Wtedy podeszli do Niego uczniowie Jana i zapytali: «Dlaczego my i faryzeusze nie postujemy, Ty natomiast uczniowie nie postujecie?» Jezus im odpowiedział: «Czy chcecie weselni mogliście smucić, dopóki pan młody jest z nimi? Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorę im pana młodego, a wtedy będziecie postować. Nikt nie przyszywa kawałków z surowego sukna do starego ubrania, gdyż kawałek odrywa ubranie, i gorsze robi się przedarcie. Nie wlewa się też młodego wina do starych bukłaków. W przeciwnym razie bukłaki pękają, wino wycieka, a bukłaki się psują. Raczej młode wino wlewa się do nowych bukłaków, a tak jedno i drugie się zachowuje».

«Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorę im pana młodego, a wtedy będziecie postować?»

Rev. D. Joaquim FORTUNY i Vizcarro
(Cunit, Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj zauważamy, że z Jezusem rozpoczęły się nowe czasy, nowa doktryna, ogłoszona z autorytetem i że, jak wszystkie rzeczy nowe, zderza się z dominującymi praktykami i środowiskiem. I tak, na stronach poprzedzających rozważań dziś przez nas Ewangelii, widzimy Jezusa jak przebacza grzechy paralitykowi i uzdrawia go z choroby, podczas gdy uczeni w Piśmie się oburzają; widzimy Jezusa wzywającego Mateusza, poborcę podatków i jedzącego z nim i innymi celnikami i grzesznikami, i faryzeuszy "wychodzących z siebie"; a w dzisiejszej Ewangelii to uczniowie Jana przybliżyli się do Jezusa, bo nie rozumieją, dlaczego On i Jego uczniowie nie postują.

Jezus, który nigdy nie pozostawia nikogo bez odpowiedzi, powie im: «Czy chcecie weselni mogliście smucić, dopóki pan młody jest z nimi? Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorę im pana młodego; wtedy będziecie postować» (Mt 9,15). Post by i jest praktyką pokutną, która przyczynia się do «zdobycia panowania nad popędami i do wolności serca» (Katechizm Kościoła, 2043) i do wyjednania miłosierdzia Boga. Ale w tamtych chwilach, miłosierdzie i nieskończona miłość Boga była poródem nich w obecności Jezusa, Słowa Wcielonego. Jak mogli postować? Była tylko jedna możliwość

postawa: postawa radości, szczerego serca z obecnością Boga, który stał się człowiekiem. Jak mogli pojąć skoro Jezus odkrył przed nimi nowy sposób nawiązania relacji z Bogiem, nowego ducha, który zrywał ze wszystkimi dawnymi wzorami postępowania?

Dziś Jezus jest obecny: «Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata» (Mt 28,20) i nie jest obecny, ponieważ wrócił do Ojca, i dlatego wzywamy: Przyjdź, Panie Jezu!

Żyjemy w czasach oczekiwania. Dlatego trzeba, abyśmy odnawiali się każdego dnia poprzez nowego ducha Jezusa, wyzbywali się rutyny, podejmowali post od tego wszystkiego, co zabrania nam iść naprzód ku pełnemu zjednoczeniu z Chrystusem, ku wierności. «Słuszny jest nasz post - nasz post - skoro spalamy się z pragnienia ujrzenia Go» (św. Augustyn).

Najwiętszą Maryję prosimy, aby ofiarowała nam łaski, których potrzebujemy, aby żyć z radością umiłowanych dzieci.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

- «Post jest sterem ludzkiego życia i kieruje całą łodzią naszego ciała» (święty Piotr Chryzolog)
- «Na nowe wino, nowe bukłaki. I dlatego Kościół prosi nas wszystkich o pewne zmiany, prosi o porzucenie nietrwałych struktur, nie nadających się! Trzeba tworzyć inne nowe, ewangeliczne» (Franciszek)
- «Wiemcy wypełniają swoją misję prorocką również przez ewangelizację, "to znaczy głoszenie Chrystusa... zarówno świadectwem życia, jak i słowem". W przypadku wieckich "ta ewangelizacja nabiera swoistego charakteru i szczególnej skuteczności przez to, że dokonuje się w zwykłych warunkach walczących świata" (Sobór Watykański II)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 905)